SEGONA.- LES GREUS CONTRADICCIONS INTERNES DEL DOCUMENT APROVAT INICIALMENT IMPEDEIXEN TAMBE LA SEVA TRAMITACIÓ I APROVACIO.

2.1. La present al·legació té per objecte posar de manifest que l'avantprojecte exposat al públic conté contradiccions internes irresolubles sobre elements físics fonamentals de l'edifici proposat: l'existència de soterrani, el nombre de plantes, la configuració de l'accés principal i l'existència d'aparcament. Aquestes contradiccions no són imprecisions de redacció sinó afirmacions incompatibles entre si que fan impossible identificar quin és el projecte que es proposa i que, a més, impedeixen la seva execució, com ara veurem.

Un avantprojecte és un document tècnic que ha de permetre als òrgans competents i als interessats **conèixer, avaluar i en el seu cas impugnar** allò que es proposa. Quan el document conté contradiccions irresolubles sobre elements essencials, aquest objectiu és impossible i per tant el document no pot ser objecte d'aprovació, ni inicial, ni (encara menys) definitiva.

2.2.- Contradicció sobre l'existència del soterrani

Aquesta contradicció afecta un element físic que o bé existeix o bé no existeix, sense possibilitat d'interpretació inter mitja.

Afirmació A	Afirmació B (contradictòria)
Pàgina 27 — text literal, subratllat al document original "L'edifici no disposa de soterrani ni aparcament."	**Pàgines 132–133 — representació gràfica** Plànol de la pàgina 132 que identifica clarament el soterrani amb galeria de tir i espai de custòdia de detinguts.

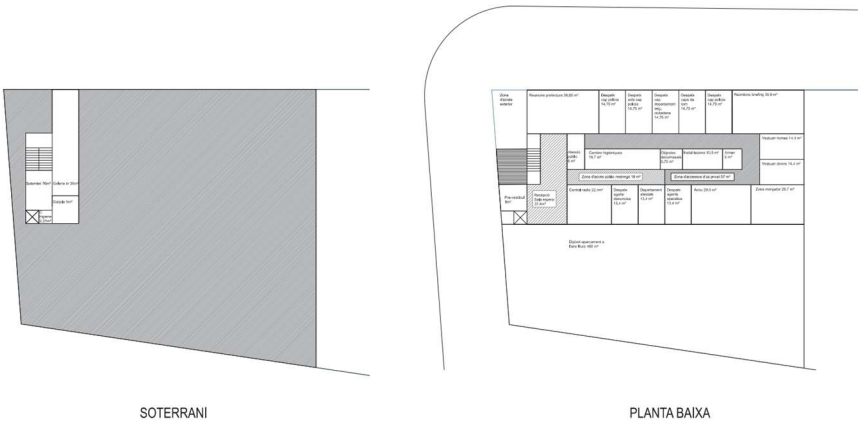

Fig. 1 — Plànol pàg. 132: soterrani clarament identificat amb galeria de tir i espai de custòdia

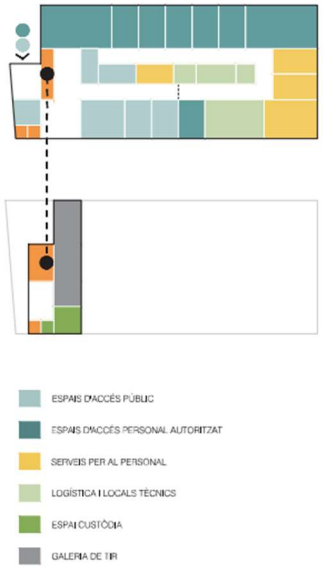

Fig. 2 — Detall pàg. 133: galeria de tir i espai de custòdia al soterrani

La pàgina 27 afirma amb text subratllat que l'edifici no disposa de soterrani. Tanmateix, les pàgines 132 i 133 el dibuixen i el descriuen. No és possible que les dues afirmacions siguin certes simultàniament.

A més, en altres pàgines el soterrani apareix i desapareix de manera inexplicable:

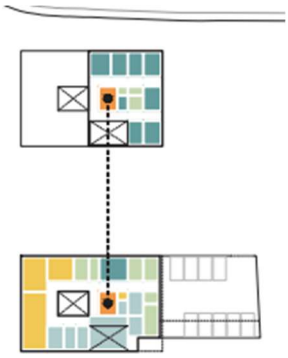

Fig. 3 — Pàg. 58: plànol sense soterrani i amb entrada per la N-II

La pàg. 58 mostra l'edifici **sense soterrani** i amb entrada per la N-II. La pàg. 132 mostra el **soterrani existent** i entrada per carrer Osona. Són dues distribucions completament diferents del mateix edifici !!.

2.3 Contradicció sobre l'accés principal i la configuració exterior

L'avantprojecte presenta configuracions radicalment diferentes de l'accés principal i de l'espai exterior, sense que sigui possible determinar quina és la proposta correcta i vàlida.

Afirmació A	Afirmació B (contradictòria)
Pàgina 9 — descripció del programa funcional "Zona d'atenció al públic: Amb accés directe des del Camí Ral (N-II), és la zona d'acollida i atenció a la ciutadania, amb un generós vestíbul d'accés i sala d'espera."	**Pàgines 43 i 132 — plànols i opcions** La pàgina 43 presenta 4 opcions, totes amb entrada de vianants pel carrer Osona. La pàgina 132 converteix l'espai lliure de la N-II en un dipòsit de vehicles.

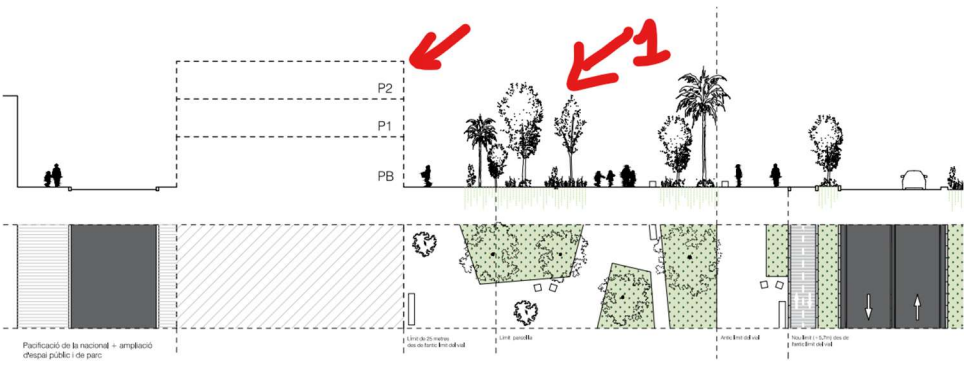

Fig. 4 — Pàg. 54: accés i espai generós per la N-II

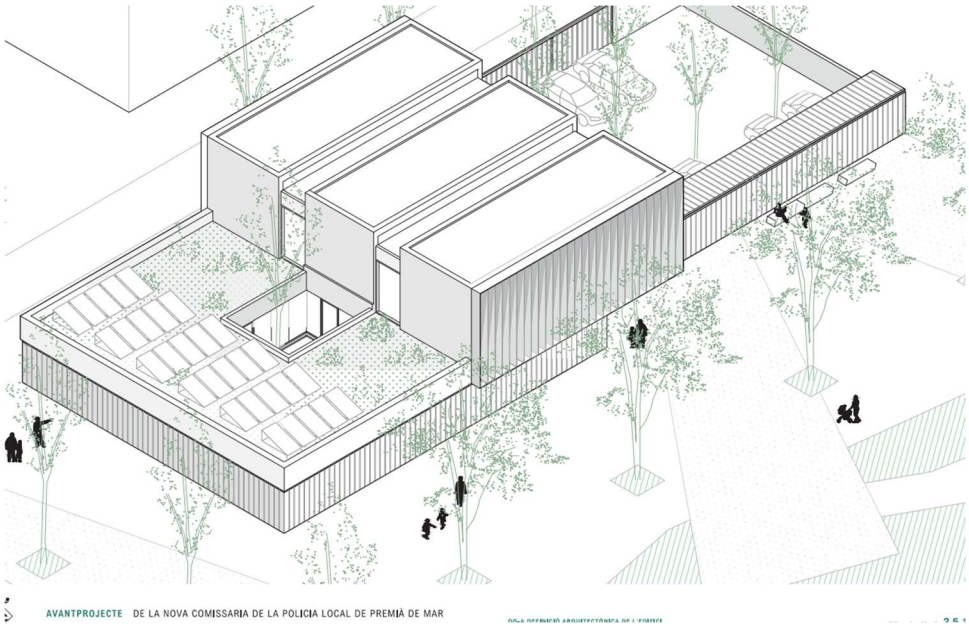

Fig. 5 — Pàg. 61: espai lliure i vorera gran a la banda N-II

Fig. 6 — Pàg. 62: recreació 3D amb accés per la N-II i espai lliure

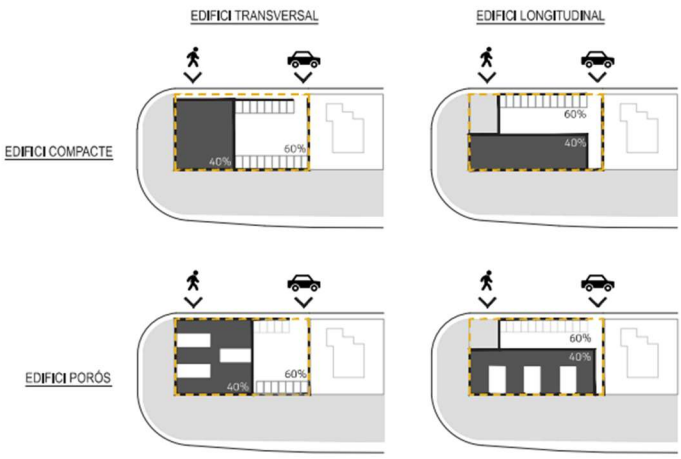

Fig. 7 — Pàg. 43: les 4 opcions, totes amb accés per carrer Osona

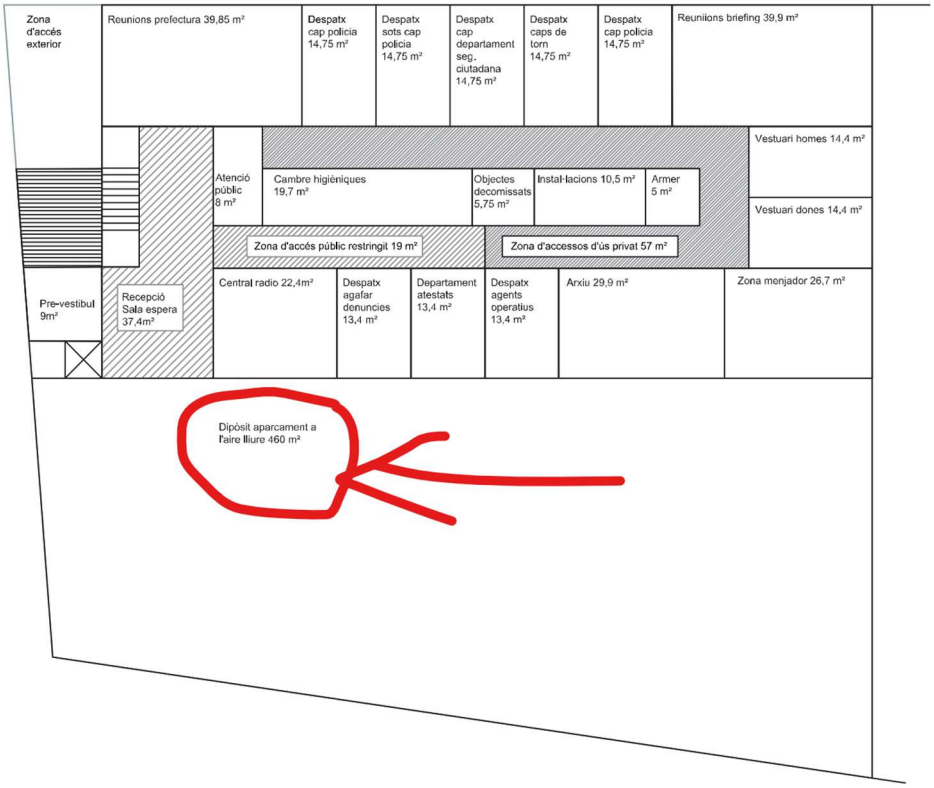

Fig. 8 — Pàg. 132: l'espai lliure de la N-II es converteix en dipòsit de vehicles. Per on accedeix el públic?

A la página 10 s'indica: dipòsit de vehicles retirats per la grua (10-15 vehicles) en recinte tancat.

A la figura 8 es veu com aquest dipòsit de vehicles és en recinte tancat (lògic, per la obligacio de custodia).

> *"Zona d'atenció al públic: Amb accés directe des del Camí Ral (N-II), és la zona d'acollida i atenció a la ciutadania, amb un generós vestíbul d'accés i sala d'espera."*

La pregunta és inevitable: si la Zona 1 de la pàg. 132 és un dipòsit de vehicles tancat, **per on accedeixen les persones a la comissaria?** El document es contradiu novament.

2.4 Contradicció sobre l'existència d'aparcament

Afirmació A	Afirmació B (contradictòria)
Pàgina 27 — text literal, subratllat "L'edifici no disposa de soterrani ni aparcament."	**Pàgina 61 — representació gràfica** La pàgina 61 dibuixa clarament una zona d'aparcament.

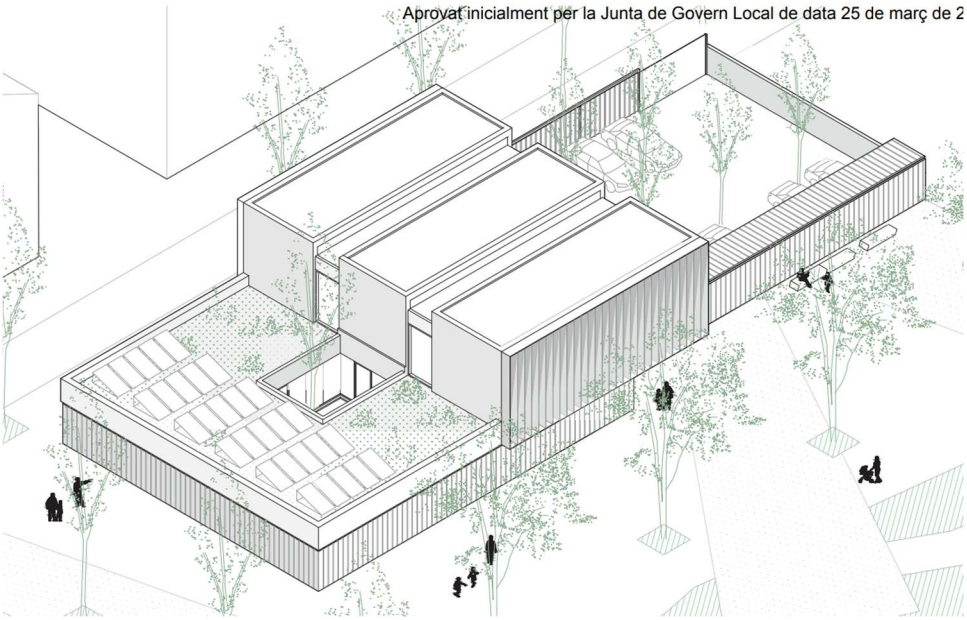

Fig. 9— Pàg. 61: aparcament clarament representat, malgrat que la pàg. 27 afirma que no existeix

---

2.5 Indefensió per enllaç al model 3D no funcional

La pàgina 64 de l'avantprojecte remet a un model 3D en línia per completar la informació del projecte. Aquest enllaç no funciona.

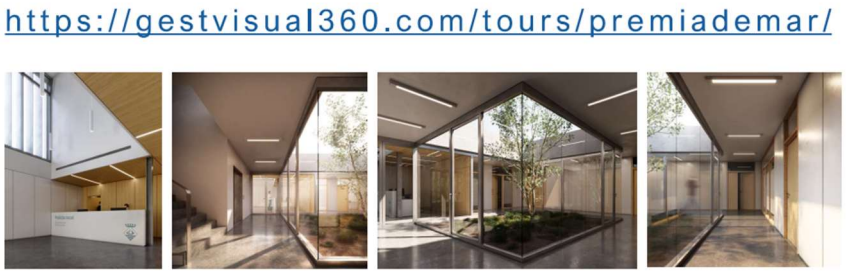

Fig. 10 — Pàg. 64: l'avantprojecte remet a un model 3D accessible en línea

Pàg. 64: l'avantprojecte remet a un model 3D accessible en línia

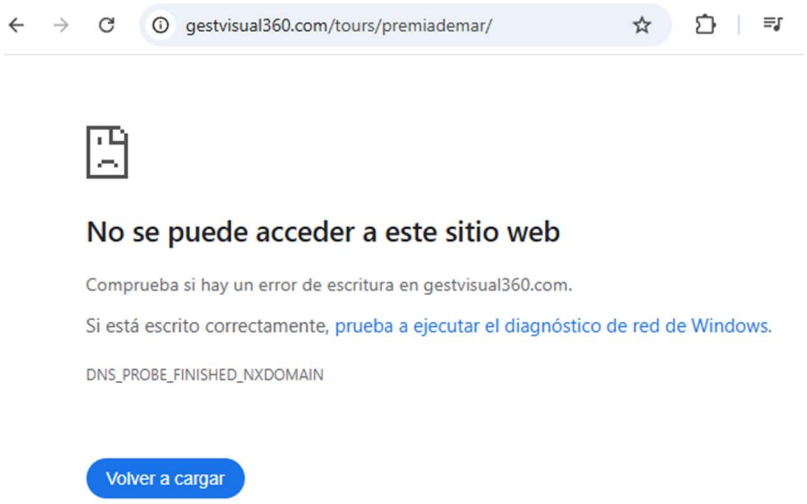

Fig. 11 — L'enllaç no funciona: el model 3D és inaccessible

Quan un document tècnic remet a informació complementària externa com a part de la proposta, aquesta informació forma part del contingut del document als efectes de la seva valoració i impugnació. La seva inaccessibilitat **genera indefensió material** en tant que impedeix als interessats conèixer i avaluar elements del projecte que el propi document presenta com a rellevants.

2.6 La documentació gràfica de l'avantprojecte conté una representació de la realitat futura que és objectivament falsa i indueix a error

L'avantprojecte és profusament il·lustrat amb imatges de síntesi que mostren amplis espais lliures, zones enjardinades, arbres, carrils bici i ciutadans passejant i fent esport en un entorn de qualitat urbana elevada. Aquesta representació, presentada com a resultat esperable de l'actuació, és objectivament falsa en dos nivells que ara detallem:

a. L'espai immediat a la comissaria: d'espai lliure a dipòsit municipal de vehicles

Les imatges de síntesi de les pàgines 61, 62 i 54 mostren l'espai contigu a la comissaria per la banda de la N-II com una àmplia zona lliure on els ciutadans passegen i fan esport. El plànol funcional de la pàgina 132, en canvi, identifica aquest mateix espai com un **dipòsit municipal de vehicles**. La diferència entre un espai de gaudi ciutadà i un dipòsit de vehicles no és una qüestió de matís o d'interpretació: és una diferència diametral en termes d'ús, d'impacte sobre la qualitat de vida de l'entorn i de benefici per a la ciutadania.

La documentació gràfica presenta com a resultat de l'actuació un escenari que les pròpies especificacions funcionals del document contradiuen. Un lector que basi la seva valoració en les imatges de síntesi arribarà a conclusions radicalment oposades a les que s'obtenen llegint els plànols funcionals. Això no és una imprecisió, sinó una representació de la realitat contradictòria i que indueix a error de manera objectiva.

b.- La resta de l'entorn representat: terreny aliè sobre el qual l'Ajuntament no té cap títol dispositiu

La totalitat de l'entorn representat a les imatges de síntesi — zones verdes, carrils bici, voreres àmplies, espais d'estada — és projecta sobre la franja de terreny que correspondria a la calçada i voreres de la N-II en cas d'una hipotètica pacificació viària d'aquesta via.

Ara bé, el cert és que aquesta pacificació:

- No té projecte redactat ni aprovat.
- No ha estat objecte d'exposició pública.
- No disposa de pla de viabilitat tècnica ni econòmica.
- No té resolució sobre a qui revertiran els terrenys alliberats en cas que la pacificació es dugui a terme, ni si l'Ajuntament n'obtindria la titularitat, simplement la gestió, o res.
- Depèn de decisions d'organismes aliens a l'Ajuntament, en tant que la N-II és una carretera de titularitat estatal gestionada pel Ministeri de Transports o per la Generalitat de Catalunya, però no de l'ajuntament..

En conseqüència, tot allò que es representa en les imatges de síntesi com a benefici per a la ciutadania — excepte l'edifici de la comissaria en si — **no pot ser executat per l'Ajuntament perquè no en té la titularitat ni cap previsió normativa que li permeti disposar d'aquells espais**. Tal com el propi avantprojecte reconeix a la pàgina 40, el pressupost d'urbanització únicament inclou l'espai exterior d'aparcament, excloent expressament l'espai públic circumdant.

2.7.- Qualificació jurídica: vici de falta de veracitat de la documentació tècnica

La doctrina administrativa i la jurisprudència del Tribunal Suprem han establert de manera reiterada que la documentació tècnica que acompanya un expedient administratiu ha de reflectir fidelment la realitat del que es proposa, sense omissions ni representacions que puguin induir a error als òrgans decisors o als ciutadans que exerceixen el seu dret de formular al·legacions.

En el present cas, la **documentació gràfica** de l'avantprojecte també ens presenta un escenari urbà que:

- És contradictori amb els plànols funcionals del mateix document (espai lliure vs. dipòsit de vehicles).
- Incorpora elements sobre terrenys dels quals l'Ajuntament no té titularitat ni previsió normativa d'adquisició.
- No té reflex pressupostari: el cost de les actuacions representades no està inclòs en el pressupost estimatiu del projecte.
- Depèn de decisions administratives d'altres organismes que no han estat adoptades ni estan en tràmit.

Una documentació tècnica que **representa com a cert allò que és incert, com a propi allò que és aliè, i com a executat allò que ni tan sols és planificat**, no pot ser la base vàlida per a cap decisió administrativa. La seva finalitat objectiva — amb independència de la intencionalitat dels seus autors — és generar en el lector una impressió favorable que no es correspon amb la realitat del projecte, circumstància que constitueix un vici de falta de veracitat que afecta la validesa del document en la seva totalitat.

2.8. Plànol de situació incorrecte

L'avantprojecte mostra a la seva pàgina 52 una rotonda adjacent a la parcel·la.

Aquesta ubicació de la rotonda es va descartar a la modificació del POUM del 2017 i ja està executada en un altre ubicació.

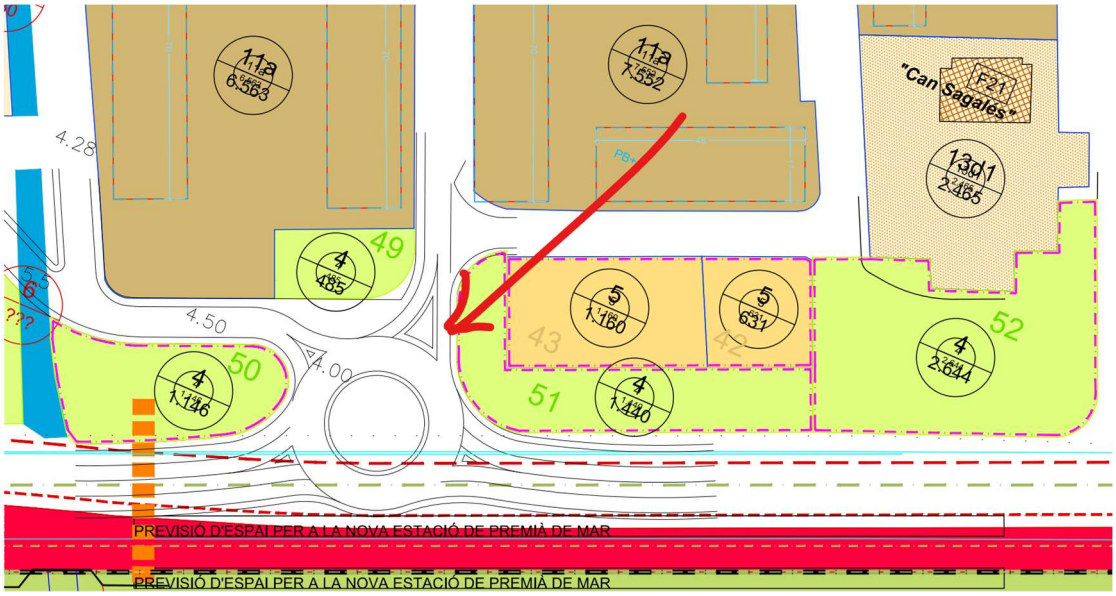

L'acumulació d'errors fàctics, documentals i normatius evidencia una manca de rigor que invalida el conjunt del document com a base vàlida per a la presa de decisions urbanístiques, i que ens fa posar en dubte que el document hagi estat veritablement examinat i informat pels servies tècnics municipals .

2.9 Contradicció sobre l'espai de custòdia (garjola).

L'avantprojecte presenta quatre versions incompatibles sobre el nombre, la superfície i fins i tot l'existència de l'espai de custòdia. La pàgina 10 descarta explícitament les cel·les i preveu només un espai de custòdia temporal. La taula de la mateixa pàgina el quantifica en 5 m². La taula de la pàgina 11 l'assigna 13,05 m². La pàgina 33 (punt 5.9) insisteix en 13,05 m². El plànol de la pàgina 57 col·loca l'espai de custòdia a planta baixa. Però a les pàgines 132 i 133 reapareix al soterrani, que la pàgina 27

nega que existeixi, i ho fa desdoblat en dues garjoles de 9 m² cada una (18 m² en total), amb la justificació que cal separar per gènere o menor/major. El propi document reconeix la necessitat de dues unitats separades, però en cap moment reconcilia aquesta afirmació amb la resta del programa, que en preveu una de sola.

Resum de les quatre versions incompatibles

Pàgina	Unitats	Superfície	Observació
Pàg. 10 (taula)	1	5 m^2	Primera menció quantificada; es descarten cel·les
Pàg. 11 i 33	1	13,05 m^2	Taula resum i punt 5.9; planta baixa (pàg. 57)
Pàg. 132 (gràfic)	1	9 m^2 (aprox.)	Al soterrani, que la pàg. 27 nega que existeixi
Pàg. 133 (taula)	**2**	**9 m^2 c/u (18 m^2 total)**	**Al soterrani; separació per gènere/menor**

Taula del programa de la pàgina 133 de l'avantprojecte (punt 5.6)

		Ut	Sup. ut (m²)	Sup. (m²)
5.6	Garjola	2	9,00	18,00

Fig. — Taula pàg. 133: 2 garjoles de 9 m^2 cadascuna (18 m^2 total) al soterrani

La conclusió és inevitable, un cop més: el document passa, en les seves pròpies pàgines, de descartar les cel·les a preveure un únic espai de 5 m², després a 13,05 m², després a una garjola de 9 m² en gràfic, i finalment a dues garjoles de 9 m² cadascuna (18 m² en total) en taula — tot en el mateix document i sense cap reconciliació.

A més, l'única representació gràfica de l'espai de custòdia el situa al soterrani, estructura que la pàgina 27 afirma explícitament que no existeix. És impossible que totes aquestes afirmacions siguin alhora certes: **la incongruència és màxima i irresoluble.**

2.10 Contradicció sobre la galeria de tir

La pàgina 10 de l'avantprojecte descarta explícitament la galeria de tir: "Amb una longitud de mínim 25 m de carril + 10 m d'espai de maniobra i una amplada de 3,5 m

per a un mínim de 3 carrils, requeriments d'insonorització elevats i la possibilitat de realitzar les pràctiques d'entrenament en altres dependències policials properes, es descarta." Malgrat això, la pàgina 132 la representa gràficament al soterrani amb una superfície de 36 m², i la pàgina 133 la inclou a la taula del programa. Això ja és una primera contradicció tan insòlita com irresoluble.

Però el document afegeix a la contradicció una nova incoherència numèrica interna de primer ordre. La taula de la pàgina 133 especifica 2 carrils de 3 m × 15 m per carril, cosa que dona 2 × (3 × 15) = 90 m² de superfície de carril, enfront dels 36 m² que indica la mateixa taula. Si s'aplica la longitud mínima que el propi document fixa a la pàgina 10 (25 m de carril + 10 m de maniobra = 35 m) amb l'amplada de 3 m per carril i els 2 carrils, la superfície resultant és 2 × (3 × 35) = 210 m²: sis vegades més que la superfície consignada a la taula i cinc vegades i mitja més que la representació gràfica. Amb aquestes dades és impossible determinar si hi ha galeria de tir, quants carrils té i quina és la seva superfície real.

Font	Existència	Superfície indicada	Superficie real calculada
Pàg. 10 (text)	**DESCARTADA**	—	—
Pàg. 132 (gràfic)	**SÍ (soterrani)**	36 m^2	—
Pàg. 133 (taula)	**SÍ (2 carrils)**	**36 m^2 (indica taula)**	**90–210 m^2 (calculat)**

Davant d'una contradicció d'aquesta magnitud — un equipament descrit al text com a inexistent i que reapareix al gràfic amb una superfície que no quadra amb els seus propis paràmetres dimensionals — és materialment impossible avaluar si la galeria de tir és o no és part del programa, i si ho és, quin impacte té sobre la superfície construïda, el soterrani i el cost de l'obra.

2.11 Indeterminació estructural: quatre opcions sense elecció i el concepte d'edifici dinàmic

La pàgina 11 indica que el programa es desglossa "segons les dues propostes d'estratègia plantejades", sense especificar quina d'elles s'ha escollit. En un document sotmès a exposició pública, això per si sol ja seria un defecte formal rellevant: l'exposició pública ha de recaure sobre una opció definida, i no sobre un ventall obert on la decisió efectiva es difereix a una fase posterior sense control ciutadà. Però el problema és més greu: a la pàgina 43 no hi ha dues opcions sinó quatre: edifici

compacte en disposició transversal, edifici compacte en disposició longitudinal, edifici porós en disposició transversal i edifici porós en disposició longitudinal. Cap d'elles està identificada com a elecció de l'ajuntament, ni s'explica en quin moment ni per qui serà escollida.

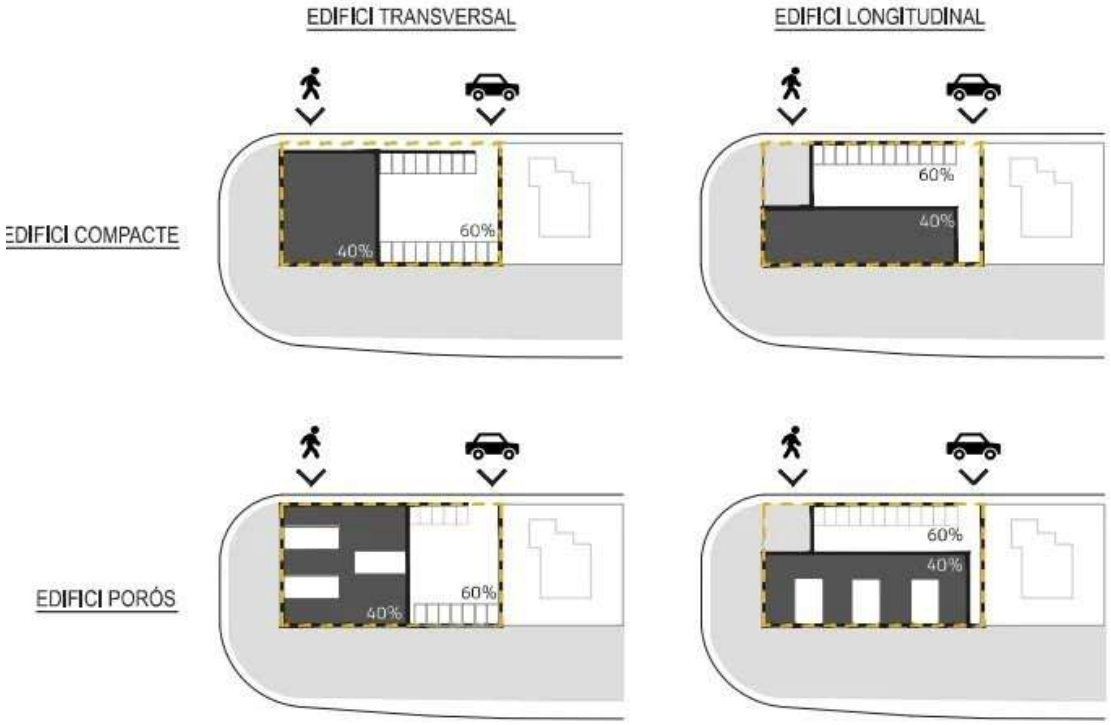

Fig.12 — Pàg. 43: quatre opcions tipològiques (compacte/porós × transversal/longitudinal) sense indicació de quina es l'escollida

A més, la nomenclatura compacte/porós es justifica a la pàgina 15 mitjançant el concepte de "factor de forma dinàmic": a l'estiu l'edifici funcionaria com a porós i a l'hivern com a compacte. Però el factor de forma d'un edifici és un paràmetre arquitectònic fix, determinat per la geometria de l'envolupant; no canvia entre estacions. La construcció material d'un edifici no es modifica en funció del calendari. Aquesta afirmació és tècnicament incoherent i il·lustra que les opcions presentades no són dissenys alternatius complets sinó conceptes estratègics sense concretar que no poden ser objecte d'avaluació científica o tècnica, ni jurídica.

Per últim, les representacions gràfiques de les quatre opcions mostren diferències objectives en el nombre de places d'aparcament: l'opció compacta transversal preveu 18 cotxes i la porosa transversal, per a la mateixa superfície de parcel·la i els mateixos percentatges (60% edificat / 40% lliure), preveu només 12 cotxes, una diferencia del 50%. Això revela que les representacions gràfiques no són proporcionals ni coherents entre si, cosa que fa impossible comparar les opcions i, per tant, avaluar-les.

2.12 Recull de zones verdes i espais lliures irrealitzables i no pressupostades.

Les zones verdes i espais lliures recollits a l'avantprojecte són irrealitzables, no estan pressupostades i el seu tractament publicitari evidencia una voluntat d'aparença sense execució real.

a.- Zones verdes situades en terrenys que no són propietat de l'Ajuntament. La documentació gràfica de l'avantprojecte recull amb gran profusió d'imatges virtuals una extensa representació d'espais lliures i zones verdes per a la ciutadania en l'entorn de la futura comissaria. Tanmateix, tal com s'ha acreditat en aquest escrit**,** una part significativa d'aquests espais representats correspon a terrenys que no són de titularitat municipal —concretament els que figuren al Cadastre com a domini públic viari de la N-II—, sobre els quals l'Ajuntament no té cap facultat de disposició ni d'execució d'obres de jardineria o urbanització. La representació gràfica d'aquells espais com a zones verdes d'ús públic municipal és, en conseqüència, jurídicament impossible i indueix a error tant als òrgans de tramitació com a la ciutadania.

b.- Espais representats com a zones de gaudi públic que en realitat seran dipòsit de vehicles. L'avantprojecte representa en el seu reportatge gràfic determinats espais com a zones de gaudi i lleure per al ciutadà, quan la pròpia memòria revela que aquells mateixos espais estan destinats a dipòsit de vehicles de la comissaria. Un dipòsit de vehicles policials és un ús radicalment incompatible amb qualsevol noció d'espai lliure públic de gaudi ciutadà. Aquesta contradicció interna entre la representació gràfica i la memòria funcional de l'avantprojecte constitueix un vici de la documentació tècnica que afecta la transparència del procés d'informació pública i la validesa del consentiment ciutadà que es pretén obtenir.

c.- Pressupost irrisori per a jardineria i absència de partida per a l'espai públic circumdant. El pressupost estimatiu que figura a la pàgina 40 de l'avantprojecte és el següent:

Concepte	Import
Edificació PEC + IVA	1.686.193,24 €
Urbanització PEC + IVA	92.266,76 €
TOTAL	1.778.460,00 €

Dins del capítol d'urbanització, la partida de jardineria i plantació és de 7.048,64 €, que representa menys del 0,4% del cost total de l'avantprojecte. Aquesta xifra és manifestament insuficient per executar cap zona verda de qualitat en un entorn urbà, i contrasta de manera flagrant amb la profusió d'imatges de zones verdes que l'avantprojecte utilitza per presentar el projecte a la ciutadania.

A més, el propi avantprojecte indica que el pressupost no inclou l'espai públic que envolta l'edifici, cosa que significa que les zones verdes i espais lliures representats gràficament ni tan sols estan contemplats en la partida pressupostària.

2.13 Contradicció entre el pressupost de l'avantprojecte i el pressupost publicat a la revista municipal

Segons la informació publicada a la revista municipal Vila Primília del primer trimestre de 2026, el pressupost previst per al projecte i inici d'obra de la nova comissaria de la Policia Local és de 1.375.000 €. Aquesta xifra és inferior al PEC + IVA de l'edificació sola (1.686.193,24 €) i ni s'aproxima al cost total de l'avantprojecte (1.778.460,00 €). La contradicció entre el pressupost publicat oficialment en la comunicació municipal i el pressupost estimatiu del propi avantprojecte demostra que:

a) O bé el pressupost comunicat a la ciutadania és inexacte i indueix a error sobre el cost real del projecte.

b) O bé el pressupost real no cobreix ni l'edificació, la qual cosa fa inviable econòmicament el projecte tal com ha estat presentat.

En qualsevol cas, si el pressupost disponible no arriba ni al cost de l'edificació, és absolutament cert que no hi ha cap previsió econòmica real per executar les zones verdes compensatòries pendents —ni les de la modificació del 2003 ni les de la del 2017— ni les zones verdes representades a l'entorn de la comissaria en el reportatge gràfic de l'avantprojecte.

<u>Conclusió: aparença d'espai públic sense voluntat no possibilitats reals d'execució</u>

La combinació de les contradiccions i incongruències descrites —zones verdes representades sobre terrenys no municipals, espais de gaudi que en realitat seran dipòsits de vehicles, partida de jardineria irrisòria, absència de pressupost per a l'espai públic circumdant i contradicció entre el pressupost de l'avantprojecte i el comunicat a la ciutadania— permet concloure que el tractament gràfic i comunicatiu de les zones verdes a l'avantprojecte té una finalitat exclusivament persuasiva, destinada a generar suport polític i ciutadà per al projecte, sense cap voluntat real d'executar aquells espais.

Com es sabut, el**s** principi**s** de bona fe **i de confiança legítima** que informen les Lleis 39/2015 i 40/2025 exigeixen que els documents sotmesos a informació pública reflecteixin fidelment la realitat del projecte que es pretén executar, sense induir a error els ciutadans ni els òrgans de tramitació. D'altra banda, la utilització d'imatges de zones verdes que no s'executaran com a element de persuasió en un expedient d'aprovació inicial constitueix una manca de transparència que afecta la validesa del tràmit d'informació pública. Finalment, l'absència de partida pressupostària per a les zones verdes compensatòries pendents des de fa més de vint anys confirma que l'ajuntament no té cap intenció de complir les obligacions que el propi planejament li imposa com a condició per a la construcció de l'equipament.

En conseqüència, i com a conclusió, el tràmit d'exposició pública no té validesa formal i genera la més absoluta indefensió i inseguretat jurídica: no existeix un objecte definit i determinable sobre el qual els ciutadans hagin pogut pronunciar-se. La presència de quatre opcions no resoltes per l'òrgan competent impedeix l'exercici efectiu del dret d'al·legació, en la mesura que els ciutadans no saben sobre quina opció concreta han d'al·legar ni si les seves al·legacions seran tingudes en compte respecte de la que finalment s'adopti. Això constitueix un supòsit d'indefensió material en els termes de l'article 48 de la Llei 39/2015, que s'afegeix a les contradiccions materials ja exposades.

I, per descomptat, l'Administració no pot defugir les conseqüències d'aquest defecte remetent a un «projecte definitiu» posterior: el tràmit d'exposició pública no és convalidable per una fase ulterior sense repetició. La doctrina consolidada del Tribunal Suprem ha establert reiteradament que els defectes de tràmit que generen indefensió material no poden ser esmenats per actes posteriors i exigeixen la retroacció de les actuacions al moment procedimental en què es va produir la infracció. En el present cas, això significa que l'avantprojecte hauria de ser refós íntegrament — incloent-hi la resolució de totes les contradiccions materials denunciades — i sotmès de nou a exposició pública abans de continuar qualsevol tramitació posterior.